

SOUND A LELKE MINDENNEK!

Ez az a fesztivál amit az elektronikus zene szerelmesei várnak egész évben (Magyarországon), ahogy véget ért az előző nyári örület!

Ha csak pár szóval kellene jellemezni, hogy mit kaptunk idén: eufória, igényesség, unalom, napfény, szervezettség.

Kedden már a sráccokkal izgatottan tanakodtunk, hogy idén mekkorát fog szólni, mire menjünk, milyen csajokat szedjük össze, mit vigyünk és estére még számtalan megválaszolatlan kérdéssel hunytuk be a szemünket. Azért is volt ez más, mint a többi Balaton Sound, mivel először vállaltuk be a kempingezés örömeit a viszontagságaival együtt. Szerdán máris egy kis problémába ütköztünk a nagy tervezésben, ami egy ekkora, több éves tapasztalattal rendelkező szervezőgárdától elfogadhatatlan számomra. A kinyomtatott jegyen az szerepelt, hogy a kempingbe reggel 08:00 órától lehet belépni, viszont a hivatalos Balaton Sound honlapon délután 18:00 óra szerepelt, amit meg is erősítettek telefonon. Nekünk szerencsénk volt, hogy észrevettük, de a többi sátrazó a rekkenő déli hőség viszontagságait végig szenvedve szembesülhetett eme tévedéssel!

Útra készen, mindenre felkészülve, (de a szó szoros értelmében mindenre!) elindultunk 2011 legígéretesebb kalandjára!

Szerdán este tíz óra felé meg is érkeztünk, a jól megszokott jegyet karszalagra cserélés után sátor felverés, majd ki a területről és egy utolsó kényelmes alvás következett a nagy buli előtt egy tóparti vendégszálláson, még pihe-puha ágygal.

Másnap délután visszatértünk Zamárdiba és a tömött táskáinkkal olyan szépen sétáltunk be a nagy, kopasz, kigyúrt, de kedvesen mosolygó biztonsági őrök és őrnők között, mint még sosem! Mire nem képes egy kis magabiztosság és céltudatosság? Sor se volt, ezért messziről látniuk kellett volna minket, ám senki sem nézte át a csomagjainkat, hogy hány liter vodkát vagy milyen élesített fegyvert vagy bombát csempészünk be a Balaton Sound területére, mivel egyszerűen besétáltunk. Szerencsére bennünk is a jó szándék dominált.

Jól megérdemelt fürdés a kánikulában, majd készülődés az estére. Pozitív csalódás volt, hogy a konténeres zuhanyzók és a toalettek még az utolsó napon is tisztán voltak tartva. A Toifor mobil szaniterekről nem is beszélve, ahol a vécépapír gurigák folyamatos utánpótlására még az éjszaka közepén is gondot fordítottak! Hatalmas piros pontot érdemel ez az alaptézis a hazai fesztiválkultúra területén.

Óriási újítás volt a fesztivál fizetési kártya illetve karóra bevezetése a Magyar Tenger partján. Ez az az eset, amikor a kecske is jól lakik és a káposzta is megmarad(na). Egyszerű kezelhetőség: belépésnél egy plastik kártya, sms-sel aktiválni, majd a számtalan feltöltő pontok valamelyikén készpénzt tenni rá, és voilá' meg is van a Sound hivatalos fizetőeszköze! Előnye, hogy nem kell gyűrogetett bankjegyet és csörgős aprópénzt tartani magunknál és ha elhagyjuk vagy ellopják a plasztikot, akkor egy pillanat alatt letilthatjuk és mindössze félezer forint ellenében új kártyát kapunk a régi egyenlegünkkel. Továbbá a kereskedők is biztosak lehetnek abba, hogy nincs trükközés a pultban és lenyúlás a bevételből. Hátránya, hogy a szerencsétlen fiatal (ki)szolgál(ló)k, olykor 16 órában dolgoznak és így biztosak lehetünk abban is, hogy a közönség részéről nulla borralaló üti a markukat a nap végén! Másik pedig a pszichológia: sokkal többet költ az ember, mintha készpénz lenne nála. Képzeljük el, ahogy egyre jobban érezzük magunkat az alkohol vagy egyéb anyagok hatására, és ezek hatásaként nem tudjuk percenként fejben tartani illetve ellenőrizni mennyi az egyenlegünk, csak vásárolunk, vásárolunk és vásárolunk...

Egy kis pezsgő után Snoop Dogg elhozott Amerikából egy kis darabot. Egy igazi sztárként olyan showműsort kerekített, ahogyan azt kell! A közönséggel együtt élt és érzett. Arról nem is beszélve, hogy lazán egy óriás gandzsát pőfékelt el a színpadon...de ő a jó öreg Snoopy, megteheti. Reméljük, jövőre is kapunk ebből a műfajból egy sztárt 50 Cent, Dr Dre vagy Skee személyében, mert a közönség ujjongva igényelné.

Az esti robbanást a Burn Arénában a Swedish House Mafia produkálta, ahonnan hiányzott Steve Angello, de így is két világsztár DJ-t kaptunk: Axwell-t és Sebastian Ingrosso-t, akik rendesen kitétek magukért és pörgették a lemezeket hajnalig, mellyel megalapozták a Sound igazi „feeling”-jét.

Pénteken reggel 07:00 órakor arra ébredni, hogy extra szolgáltatásként 60 fokos szauna működik a sátorban, egyszerűen megfizethetetlen, minden másra ott a fesztiválkártya. Félálomban, fejfájósan sikerült kibotorkálni a zamárdi szabadstrandra, ahol mindenki a fák árnyékában kereste a megváltást, és ahogy a nap vándorolt az égbolton és a sugarai elérték az embert, mint valami túlvilági lény, menekült ismét árnyékokat keresve.

Miután magunkhoz tértünk, végre felfedezhettük a Balaton Sound nappali arcát. Ami a szikrázó égitest nélkül nem is lett volna olyan mosolygós, sajnós. Számos cég próbált valamilyen kínjában szült programot adoptálni, több-kevesebb sikerrel. A legötletesebb a Sony Xperia volt, ahol egy ember nagyságú, felfújható vizes gömbben próbálhattuk ki, milyen is hörcsögnek lenni. Kötve hiszem, ha így pörgetnék szegény állatokat, milyen sokáig életben maradnának... nekünk sikerült és még repetáztunk is belőle.

A főszponzor Heineken-nek az ötlete volt a legkreatívabb és egyben a leg”zöld”ebb. 2 darab sörös műanyag pohárért cserébe különféle használható és kevesbé használható ajándékokat kaphattunk a fülhallgatótól kezdve a törölközőn át a karóráig. Mindenki meg szólalt egy kis belső hang, hogy „Tegyük a Földért! Na meg persze mindent gyűjtünk be, hisz „ajándék”. Miután kiéltük környezettudatos énünket, a tikkasztó napon sétálva megtaláltuk a jövőbeli törzshelyünket: MasterCard strand. Itt aztán igazán úgy érezhettük magunkat, mint a VIP vendégek szokták a Bahamákon. Mindenfelé pálmafák, bőrfotelek, napozóágyak, chill zenék. Kell ennél több az este fáradalmainak kipihenésére?!

Sajnos ennyivel ki is fűjt a kreativitás a Balaton Sound-on a nappali programok tekintetében. Valahogy ellentétes érzés volt az éjszakai nyüzsgés, nappal meg mindenki a strandon feküdt és süttette a hasát, ahelyett, hogy változatos programokkal le lettek volna kötve. Ez nem teljesen igaz, mert a Durex-nek hála volt egy-két sikamlós óra. Mielőtt bárki arra gondolna, nem, nem olyan fajta. Szép sort alkotva egy fiú, egy lány felállást követően mindenki masszírozhatta kedvére az új síkosítóval az előtte álló ellentétes nemű egyént. Akinek meg maradt ezek után is, az este okosan felhasználhatta...

Az igazi katarzis utolsó napra maradt, mikor a francia világsztár David Guetta a nagyszínpadra lépett, aki minden ismert amerikai rapperrel készített már duettet és minden rádió hivatalos és nem hivatalos top listáját is vezette. Aki volt korábban Guetta-n, annak egy kis hiány érzete támadhatott, mert azt lehetett érezni, hogy nem a maximumot pörgeti ki a lemezekből. Mondhatjuk azt is, hogy most populárisabb számokat játszott, nem pedig koronázatlan királyaként a house zenét. A több tízezer embernek, aki végig „élte” a Balaton Sound 2011-et, szinte már teljesen mindegy is volt, hogy mit játszik. Lehet, hogy mi nem buliztunk rendesen és csak nekünk tűnt fel?!

Éjjel, hogy felkerüljön ama képzeletbeli i betűre a pont, nem más játszott egy több órás szettet, mint a holland trance világklasszis: Armin van Buuren. Nem hiába nyerte el többször egymás után is a DJ Mag szavazáson a világ legjobb dj-je címet, mert bizonyított. Végig

átéléssel, együtt a közönséggel, emelte a bpm-t a maximumra. A Burn Arénában forrott a levegő és fokozatosan kerültek le a ruhák és tűntek fel a bikinik a férfiak örömére.

Összességében elmondható, hogy a Balaton Sound évről-évre fejlődik és egy igényes, bulizni vágyó réteget céloz meg sikeresen. Kicsivel több, változatosabb nappali programmal és a külföldi elektronikus zenei fesztiválok trendjeit figyelembe véve határ a csillagos ég! Reméljük, hogy még évtizedekig részesei lehetünk eme csodának a Balaton partján, Zamárdiban.

Budapest, 2011. július 15.

Horovitz Tamás